Zowel vrijdag- als gisteravond veranderingen

'Mix-ups' van Jazz-programma werkt voor velen verwarrend

ORANJESTAD — In het Mansur Ball Park is het eerste Jazz en Latin weekeinde goed verlopen. Het aantal bezoekers was redelijk te noemen en de optredens van een hoog niveau. De enige kritische noot die geplaatst moet worden is de volgorde waarin de bands volgens het programmaboekje zouden en moeten spelen. Zoals bekend is er nogal wat van doen geweest in verband met het optreden van lokale artiesten tijdens het Jazz Festival. Uiteindelijk werden Robert Jeandor (12 juni) en Eddy Samson (21 juni) uitverkoren om Aruba te vertegenwoordigen tijdens dit festival.

Toen Robert Jeandor zijn sound-check vrijdagmiddag wilde verrichten, liet Roberta Flack weten dat haar instrumenten niet verschoven mochten worden. Hierdoor kon Jeandor, zoals aangekondigd, het festival niet openen. Na veel verwijten en discussies kwamen de bands tenslotte overeen dat Jeandor en zijn 'Latin Stars' als laatsten zouden optreden. Door deze beslissing moesten na het concert van Roberta Flack alle instrumenten worden verwijderd om plaats te maken voor die van Jeandor. Dit nam veel tijd in beslag, het geduld van het publiek raakte op en het stadion stroomde langzaam leeg. Ook vertegenwoordigers van verschillende nieuwsmedia lieten, veelal uit protest, de houten stoelen leeg achter. Bij de eerste noten die Jeandor liet horen, moet de rij vertrekkende mensen, niet alleen voor hem maar ook voor de organisatie, een zeer pijnlijk aangezicht zijn geweest.

Gisteravond zouden Phyllis Hyman, Najee en Jonathan Butler als eerste op de bühne verschijnen. Tot ieders grote verrassing herhaalde de situatie van vrijdagavond zich: niet dit drietal maar 'Caballero de la Salsa', Gilberto Santa Rosa, opende deze derde jazz-avond met zijn tienkoppige band waar onder de geniaal spelende violist. Velen genoten van het optreden met hits als 'Lluvia', 'Botaron La Pelota' en 'Muñeca', maar hoeveel mensen kwamen later naar het stadion om het optreden van deze musicus te zien en werden verrast door het drietal Hyman, Butler en Najee? Kan het Aruba Jazz festival zich dergelijke veranderingen veroorloven met zo'n zeventig journalisten uit Panama, Nederland, België, Venezuela, Colombia, Brazilië, Verenigde Staten, de Dominikaanse republiek, Sint Maarten en Argentinië die het festival bijwonen?

Ondanks de 'mix-ups' genoten ruim tweeduizend bezoekers van het optreden gisteravond. De imposante Hyman, gedurende de afgelopen vijftien jaar een succesvol artieste, liet zowel emotionele ballades als lekker in het gehoor liggende R&B horen. De nummers van het in 1986 uitgebrachte album 'Living All Alone' en andere top twintig hits werden door het publiek uit volle borst meegezongen. Ook Jonathan Butler, hij wordt betiteld als de beste Zuidafrikaanse gitarist, bleek weer eens een all-round talent op het gebied van R&B, jazz en pop. Najee, geboren en getogen in New York, is een wereldberoemde fluitist. Hij speelde veel nummers van zijn laatste album 'Tokyo Blue'. Opmerkelijk was overigens het grote aantal Amerikaanse toeristen.

Zaterdagavond speelde Dave Valentin, die deel uit maakt van 'The Golden men of latin jazz'. Momenteel is een nieuwe golf aan de gang in de internationale muziekwereld, die 'De golf van de toekomst' wordt genoemd en met de dag groeit en een vermenging van Amerikaanse kunstuitingen met de rijkdom van andere culturen, op zoek naar nieuwe en frisse geluiden, een culturele fusie dus. Dit is precies wat de fluitist Dave Valentin zaterdagavond in het Don Elias Mansur Ballpark deed. Hij vertelde dat hij een collectie van vijftig fluiten uit de hele wereld bezit. Valentin: "De fluit vind je in alle culturen terug. Als je naar India gaat zie je een bepaalde fluit, in Peru tref je weer een heel ander exemplaar aan. Indonesië, Egypte, Zuid Amerika en Australië: je vindt verschillende stijlen van fluitspelen die uniek zijn voor die bepaalde cultuur". Valentin wil anders zijn. "Toen ik een kleine jongen was en grote fluitisten als Herbie Mann, Hubert Laws en James Moody bezig zag, raakte ik zeer onder de indruk. Ik vroeg me tegelijkertijd af of er meer dingen mogelijk waren met een fluit. Door op fluiten uit verschillende culturen te spelen, richtte ik mijn eigen territoir rond dit instrument op".

De wereldberoemde clarinetist en saxofonist Paquito D'Rivera is de tweede kanjer van 'The Golden Men'. Hij werd in 1948 in het Cubaanse Havana geboren, was een wonderkind en werd later een wonderbaarlijk musicus. Hij begon zijn muzikale opleiding bij zijn vader, een zeer gerespecteerde saxofonist. Op zesjarige leeftijd trad hij in het openbaar op en als tienjarige speelde hij in het tweede clarinetconcert van Weber. D'Rivera ontving ontelbare onderscheidingen waaronder de 'Lifetime Achievement Award' voor zijn bijdrage aan de Latijnse muziek.



ROBERTA FLACK